

Lausche ima 21,000 glasov večine. Relif je bil poražen

Frank J. Lausche	68,013
Edward Blythin	46,973
Martin L. Sweeney	32,296
Arthur H. Day	29,890
Arnold Johnson, komunist	1,480

—, in 1911—

5. OKTOBRA

Po nemškem izvirniku K. Mays

"...ga je umoril? Kol ag
"Kako mu je bilo ime?"
"Njegovo pravo ime
"Kol agasi ga je imenov
"I drugi vsaj ga niste
"Vsaj vi ste n
"Kakor veš, je pri na
"Imenujem tujce,
"more

ne
ral
ta-
nu
s v
ki

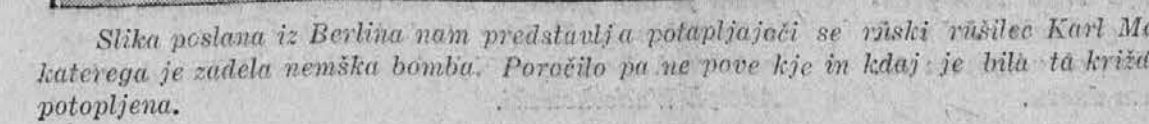
“Vsekakor.”
“Kol agasi pa je bil tv
ljubljenec, ne?”
“Žal —!”
“Ali se še spominjaš najin
ga pogovora v Bardu? Pred
kaj dnevi je bilo. Govoril s
o njem, potrkal sem tako rek

DRUŠTVENIH PRIREDITEV

*Slika poslana iz Ber
katerega je zadela nemš
potopljena.*

lina nam predstavlja potapljajoča
ka bomba. Poročilo pa ne pove k

je in kdaj je bila ta križarka



Slika poslana iz Berlina nam predstavlja potapljačji se rški rusilec Karl M. katerega je zadela nemška bomba. Poročilo pa ne pove kje in kdaj je bila ta križa potopljena.

izletu odkrili v okolici mesta
Montignac - sur - Bezere vel
podzemelisko jama. Ker

je MAin 3745 (22

MIRKO BRODNIK:

Ljubezen ne umre

Kačarica mi vedela, kaj se godi z njo. Samo jokala je in jokala. Hodila je kakor izgubljena po hiši.

Miha je stopil k njej: "Na vas bova morala iti in vse poskrbeti."

Kačarica se je zdrznila. "Na vas iti? ... Ne, ne ..."

Pustite me ... Miha, pojdi ti tja in poskrbi, da ne bo ničesar manjkalo. ... Jaz ne morem. ... Tu imaš denar."

Kar motoglava je stopila k skrinji in privlekla iz nje nekaj in je stisnila Mihi v roke.

"Če bo še treba, mi povej," je zajecjajala, se vrgla na posteljo in iznova zajokala.

In Miha se je res odpravil sam na vas in vse uredil. Ves zbezan je bil. Malo je učinkovala na njegovo zbežanost žalost, malo pa pijača, ki jo je popil ponoči.

V mrtvašnici se je ves dan gnetlo ljudi. Že dolga leta se ni primerilo, da bi bil kdo v snegu zmrazil, in zato je bil to za vso vas prav nenavaden dogodek, dobrodošla hrana za radovedne ljudi. Cerkovnik je molče gledal zijala, samo otroke je odganjal.

Kmalu po poldnevu so položili Kačarja v rakev. Ležal je k sreči z ravnani, da niso imeli pri tem nič sitnosti. V smrti se je smehljajal in če ne bi bil tako blede, bi si bil moral vsakdo misliti, da samo spi, da se bo zdej zbudil in vstal.

Proti večeru se je Kačarica le toliko opomogla, da je prišla do mrtvašnice. Z opotekajočimi se koraki je stopila čez prag se plašno ozrla na vse strani, potem pa je stopila k odru, ki so ga zdaj že obsevale sveče, omahnila ob njem in kriknila. Njena nema bolečina je vse prevzela. Jokati ni mogla več. Vse solze je že izšla in zato jo je še bolj bolelo pri srcu. Bila je tista suha žalost, pomešana z obupom, ki je najhujša.

Potem je vstala. Bila je blede kakor zid. Obrnila se je in ne da bi bila še kaj pogledala mrtvega moža, je stopila čez prag.

Zunaj jo je čakal Miha. Prijel jo je pod roko.

"Domov pojdeva zdaj, ali ne?" je tiho vprašal.



OBLAK MOVER

Se priporoča, da ga pokličete vsak čas, podnevi ali ponoči. Delo garantirano in hitra postrežba. Obrnite se z vsem zaupanjem na našega starega znanca

JOHN OBLAKA
1126 E. 61st St.
6122 St. Clair Ave.
HE 2730.



Pri nas dobite polno izbiro Maytag pralnih strojev.

Imamo tudi prenovljene Maytag pralnike, garantirane. Pri nas dobite iste plačilne pogoje kot poprej z malimi izjemami.

NORWOOD APPLIANCE & FURNITURE
6104 St. Clair Ave.

Pokimala je in brez volje odšla z njim. In doma je spet omahnila na posteljo. Kmalu jo je k sreči objel odrešilni spanec. Šestnajst ur je spala. In ko se je zbudila, je bila stara, tako stara, kakor bi bila prespala dvajset let. Miha se je zgrozil, ko jo je zagledal.

XII

Marija ne ve ničesar

Pri Andrejevi botri je teklo življenje mirno dalje. Zima je bila iz hiša je stala precej daleč od vasi na hribu. Zato sta jo botra in Marija le redkokdaj zapustili. Saj je bilo v hiši dovolj dela, kadar ga ni bilo, sta se pa pogovarjali.

Mariji se je skrbna botra čedalje bolj priljubila. To ni bilo nič čudnega. Marija je bila vajena od doma le ostrih besed. Mati jo je sicer imela rada, vendar pa ni znala ravnati z njo tako, kakor bi si bila Marija želela. Preveč trda je bila, premalo je znala izbirati besede.

In tudi svojih čustev ni znala tako izražati, da bi bila Marija čutila, da ima v njej resnično mater, ki zna občutiti vsako njeno veselje, vsako njeno žalost.

Botra pa je bila v tem pogledu čisto drugačna. Ne samo zaradi tega, ker je imela nežnejše srce kakor Kačarica. Še nekaj drugega je bilo. Botra ni imela nikoli te sreče, da bi bila postala mati. Hrepenela je po njej, toda ni bila uslišana. In vendar je vsa njena duša klicala po materinski ljubezni, iskala predmet, na katerem bi to ljubezen lahko izpričevala. In zdaj je prišla k njej Marija, izvoljenka njenega birmanca. Dekletu se je videlo, da trpi, da je obupano in da potrebuje materinske ljubezni in zaščite.

In vsega tega ji je dalo zdaj botrino srce lahko v izobilju, saj je samo čakalo take prilike. Dostikrat se je zgodilo, da je bila Marija vsa prestrašena, zagrenjena. Zgodilo se je, da se je kakšno Andrejevo pismo izgubilo ali pa da se je zamudilo. Marija ni vedela, kaj naj stori. Stotine strahov se je zbuvalo v njeni duši. In takrat jo je znala botra tako lepo potolažiti in razvedriti. Ali pa se je v Mariji zbudil iznova strah, kaj bo morda že prav kmalu, če jo bodo odkrili. Tudi takrat ji je botra vselej našla kopico pomirjevalnih besed, ki nikoli niso zgrešile svojega namena. In kadar je prišlo kakšno Andrejevo pismo, je bila botra vselej vsaj tako vesela in srečna, kakor Marija.

"Kaj ti je pisal?" jo je izpraševala. "Ali je kaj lepega?"

Izprva je bila Marija v zadregi in sramovala se je. Neredno ji je bilo, da bi tudi botra zvedela vse, kar ji Andrej sporoča. Misli je, da se bo botra smejala, ko bo brala vse Andrejeve zaljubljene besede. Pa ji je le pokazala prvo pismo. Videla je, da se je zmotila. Botra jo je znala razumeti, ne samo kakor mati, ampak tudi kakor tovarišica. In uživati je znala vsako Andrejevo lepo besedo prav tako kakor ona. Zato ji je potem pokazala vsako pismo. Srečni sta ga brali in toliko, da se odgovorov nista skupaj napisali.

Zdaj pozimi, ko sta bili ves dan skupaj, sta se prav za prav šele čisto spoznali.

Za božič sta sklenili ostati doma. Kaj naj bi bili tudi v vasi počeli, zlasti ker je bilo tako slabo vreme? Botra na vasi ni imela dosti znancev, ker se je držala zelo sama zase, kar je izgubila moža. Saj še ob navadnih nedeljah ni šla dostikrat na vas. Navadno je take dni sedla za uro ali dve sama v kot, vzela molitvenik v roke in ga prebirala. Tako je našla dovolj priložnosti za molitev doma in ta ji je prinašala prav toliko utehe in miru kakor drugim cerkev.

Za Štefanovo se je pa le odločila, da pojde na vas in v cerkev. Tudi Marija bi bila rada šla z njo, že zaradi tega, da bi na pošti povprašala, ali je kaj zanj prišlo, toda botra ji je dejala, da je bolje če ostane doma, da bo hišo varovala, na pošto pa bo stopila že ona sama in pogledala, ali je kakšno pismo iz Zagreba ali pa iz Srbije.

In kako prav je imela teta, ko ji je svetovala!

Ko je prišla namreč na vas, ji je kmalu prišlo mimogrede na uho nekaj o človeku, ki je v Zabukovju na sveti večer zmrazil. Ker je vas dobro poznala, je radovedno vprašala, kdo je to bil. Povedali so ji, da je bil ta nesrečnik Kačar.

Prebledela je in toliko, da ni kriknila. Vprašala je nekaj podrobnosti in vse zvedela. Nekaj jo je stisnilo pri srcu.

"In kdaj bo pogreb?" je še dejala z glasom, ki je drhtel.

"Jutri ga bodo pokopali," so ji povedali.

Jutri! Marijinega očeta. In sirota uboga niti ne sanja, kaj se je doma zgodilo.

Ali naj ona o tem molči? Ali naj ji vse pove? Ti dve vprašanji sta ji blodili po glavi, ko se je vračala proti domu. Ni si vedela odgovora. Kaj bo rekla uboga Marija, ko bo to zvedela? Ali bo mogla strašni udarec prenesti, zdaj, ko se je komaj nekoliko pomirila?

Marija je stopila na prag, ko je zagledala botro, ki je počasi stopala čez vrt.

"Botra, ali je kaj pošte?" jo je hlastno vprašala, ko je videla njen veseli, razigrani obraz. O, če bi Marija vedela, kaj se je zgodilo, ne bi bila tako vesela.

Ali naj ji pokvari veselje? Ali naj ji razkrije, kaj se je primerilo?

Težak je bil boj, ki ga je morala botra boriti s samo seboj in s svojo vestjo.

Ne, molčala bo, tako se je odločila.

In pričakujoči Mariji pove, da ni nič pošte zanj, in da tudi nobenih novic ni nikjer zvedela.

Vendar pa Marija čuti, da se je nekaj moralo zgoditi, da ni vse tako kakor je bilo, in kakor bi moralo biti. Kaj? Tega ne more odkriti. Botra je tako skrivnostna, tako vase zaprta. In ko ji pove svoj sum, botra molči.

In tako je minil ta dan. Naslednji dan je Marija že pozabila svoj strah, svojo prikrto bojazn, in njeno življenje je spet začelo mirno teči dalje.

Na Kačarjev pogreb je prišlo v Zabukovje toliko ljudi, kakor že dolgo ne. Kačar sicer ni bil bog ve kako znan, toda vest o njegovi nenavadni smrti je le presenetila ljudi in jih prignala na pogreb.



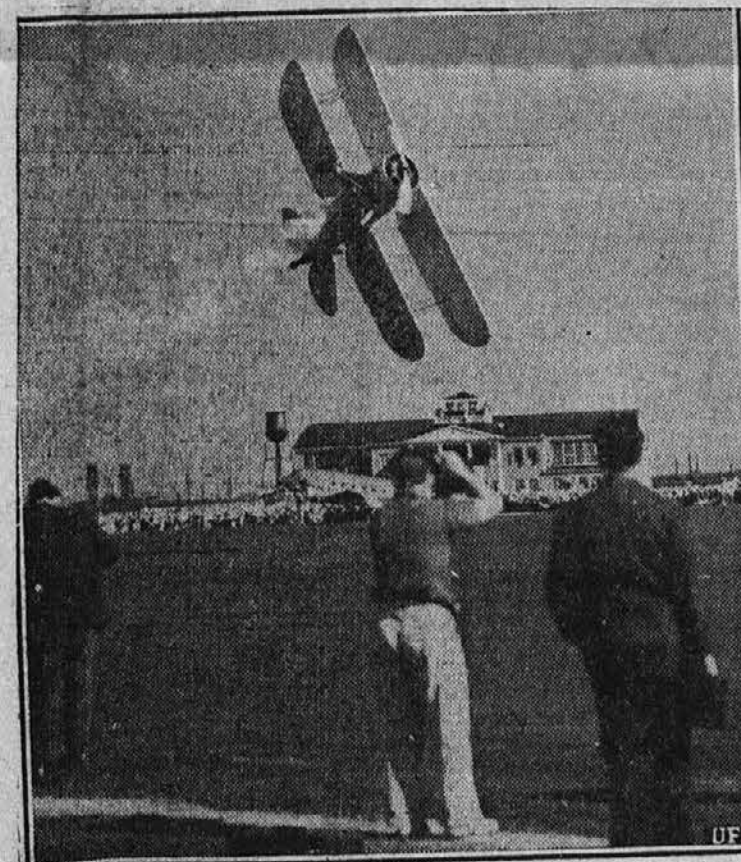
Gornja slika nam predstavlja generala John J. Pershinga ob njegovem 81. rojstnem dnevu.

Domači hlapec Miha je spremljal vdovo na pokopališče. Dan pred pogrebom se je nekoliko pomirila, ker pač ni videla mrliča, ki je ležal v mrtvašnici, zdaj, pred ljudmi in črno krsto, ki jo bodo vsak trenutek izpustili v zamrzlo zemljo, jo je spet prevzelo. Zameglilo se ji je pred očmi in padla bi bila, če je ne bi bil Miha prijel pod roko in jo držal. Kakor skozi megleno sanje je videla, kako je župnik blagoslavljal krsto, slišala je, kako je ob grobu govoril, da je njen mož izgubil življenje, ko je hotel opravičiti svojo kršćansko dolžnost, da Mačutila je, kako je drsela krsta po vrveh, kako so padale grude prsti nanjo, votlo in zamolklo, izprva posamezna, potem pa v kopicah. Potem pa je bilo iznenada vsega konec, da sama ni vedela, kdaj in kako. Čutila je samo, da jo je Miha še tesneje prijel pod roko in potem je morala iti dalje s pokopališča. Pri cerkvi jo je čakal voz. Miha je menda slutil, kako bo, in zato ga je naročil, da ne bi imel ob povratku težav z njo. In potem sta se peljala domov.

Ko se je popoldne Kačarica spet nekoliko pomirila, je začela premišljati, kaj naj zdaj stavi svojo kršćansko dolžnost, da Mačutila je, kako je drsela krsta



Ribniška sreča. — Robert J. Moore (levi) in Mrs. Clara Rickner oba iz Washingtona se postavljata, da sta ujela največje salmon ribe. Moorova je tehtala 28 funtov 5 unč in njena pa je tehtala 21 funtov in 3 unče. Tak plen se že izplača potegniti iz vode, ali ne?



Pri otvoritvi prenovljenega letališča v Newark, N. J. je bilo navzočih nad 300,000 ljudi. Gornja slika nam kaže letalo v poletu komaj 25 čevljev na glavami gledalcev.



Špijoni na vseh straneh. — Gornja slika nam kaže dva obtožena, ki sta vohunila v Zed. državah v korist Nemčije. Slika je bila posneta, ko sta zapuščala sodniško dvorano v Brooklyn, N. Y. kjer sta bili na obravnavi z 16 drugimi obtoženci. Levi na sliki je Axel Wheeler-Hill in desni pa je Adolph Walischewski.

smrti. V zmedu so na to pozabili. O, če bi bila Marija zdaj tu, če bi pomagala! Kačarica je začutila, kako jo potrebuje. Da iz Zagreba jo mora poklicati. Zdaj se bo vrnila, zanesljivo se bo vrnila, saj se na mater ne more hudovati. In vedeti mora, da mati ne more vsega v hiši voditi.

"Miha," je rekla hlastno, ko je hlapec prav tedaj stopil v hišo. "Mariji bo treba pisati,

naj se takoj vrne. Nihče obvestil o očetovi smrti." "Kaj ko bi ji brzojavila, predvarno rekel Miha, bo že imela obvestilo in bo takoj pripravila, bo trišnjem že lahko doma." "Pa res," je pritrčila ka. "Da, brzojavila ji bo." (Dalje prihodnjica)

PODPIRAJTE SLOVENSKE TRGOVCE



V SPOMIN

TRETJE OBLETNICE SMRTI NAŠE NEPOZABNE IN VEDNO OBJEKOVANE DOBRE SOPROGE IN MAMICE

Mary Kuhar

ki je za vedno zatisnila svoje mile čoti dne 1. oktobra, 1938

Mesec oktober je zopet v deželi, zgodnje jeseni razsijanje nam kras, mi pa ne moremo biti veseli, ker je najtužnejši mesec za nas.

V večnost neskončno od nas je odšla; v dobi te žene, umrla nam mati, nihče ne more pa druge nam dati, matere take in zlatga srca.

Hladna zdaj zemlja že dve leti Te krije, v grobu Ti truplo počiva, trohni. Luč naj nebeška za vedno Ti sij, nam pa srce se le v tugi topi.

Žalujoči ostali: GEORGE KUCHAR, soprog. JOHN IN MARY, otroka. Cleveland, O., 1. oktobra, 1941.

DEKLETA IN ŽENE!

Ali veste, da si boste prištedili precej denarja, če si naročite za bodočo zimo fino STERLING SUKNJO ali FURCOATS so od \$14.50 naprej. Ne odlašajte, samo me pokličite

Sedaj na Will-Call

STERLING SUKNJE so od \$14.50 naprej

FURCOATS so od \$69.00 naprej

BENNO B. LEUSTIG

ENDicott 8506 1034 Addison Rd. ENDicott

UČITE SE ANGLEŠČINE

iz Dr. Kernovega

ANGLEŠKO-SLOVENSKEGA BERILA

"ENGLISH-SLOVENE READER"

kateremu je znižana cena \$ 2.00 in stane samo:

Naročila sprejema

KNJIGARNA JOSEPH GRDINA
6113 St. Clair Ave. Cleveland, O.



ŽENINI IN NEVESTE!

Naša slovenska unijska tiskarna vam tiska krasna poročna vabila po jako zmerni ceni. Pri- dajte k nam in si izberite vzorec papirja in črk.

Ameriška Domovina

6117 St. Clair Ave.

HENDERSON